

[Elara Munck.]

den betænkning, der foreligger fra maj vedrørende bytteretten; men jeg vil da gerne sige til forslagsstillerne, at det er lidt inkonsekvent, at forslaget her hedder forslag til folketingsbeslutning om fri bytteret. Dels er der i forslaget, og det kan vi jo kun være tilfreds med, taget en hel del forbehold med hensyn til, hvem der skal have lov til at bytte i hvilke situationer, og hvorledes en udlejer kan stille sig. Men de betænkeligheder, der er, og som forslagsstillerne åbenbart også deler, gør jo, som boligministeren sagde det, at dette spørgsmål igen kan gå tilbage til boligudvalget, hvor vi så kan drøfte enkeltheder.

Men når man læser forslaget i dets helhed, så undrer jeg mig lidt over, at den redegørelse fra juni 1965 om bygge- og boligpolitik, der er afgivet af det økonomiske råds formandskab til den daværende regering, har haft så lidt indflydelse på vore drøftelser om boligforhold. Jeg skal ikke citere den, men jeg vil dog anbefale, at de forskellige ordførere igen studerer den. Her gør man netop opmærksom på, at ikke mindst den form for boligrestriktioner, vi opretholder, har et ansvar for den skæve boligudvikling, vi alle sammen er kede af, og derfor tror jeg heller ikke, at det forslag, der her foreligger, vil hjælpe på selve bolig-situationen.

Jeg har også noteret mig, at forslagsstillerne udtrykkelig siger, at formålet med den fri bytteret samtidig skal være en bedre fordeling af de nyopførte og eksisterende boliger. Jeg mener, vi skulle gå den modsatte vej og prøve at komme væk fra fordelingsprincippet og nå til det friere boligmarked, som man altså godkendte fuldt og helt, da man behandlede den omtalte redegørelse.

Det andet spørgsmål drejer sig om den centrale boligformidling, som jeg godt forstod at boligministeren så med en vis sympati på. Men hvis vi laver denne boligformidling — det vil jeg dog lige sige til forslagsstillerne — så ophæver vi den fri bytteret, der foreslås indført, idet man udtrykkelig siger, at bytning af lejligheder ikke kan foretages uden efter indhentet tilladelse af boligformidlingen; så er der ikke nogen fri bytteret, men da jeg heller ikke har så meget sympati for den, gør det jo ikke så meget. Men selve dette at lave en central bolig-

anvisning er, uanset de gode hensigter med hensyn til registrering og andet, ikke nogen realistisk tanke. Det vil jo sige, at i det hovedstadsområde, vi opererer med, skulle 1,7 millioner menneskers boligønsker være registreret i en sådan central, og for at gøre det helt godt siger forslagsstillerne, at uanset at centralen har hjulpet dem til at få en lejlighed, skal de have lov til fortsat at være opnoteret som boligsøgende, såfremt lejligheden med hensyn til størrelse, standard, beliggenhed og boligafgift ikke opfylder ansøgerens ønske. Så tror jeg nok, vi alle sammen ville ønske os en anden lejlighed, f. eks. til en billigere penge.

Jeg vil på den konservative folketingsgruppes vegne sige, at vi ved, der er store og alvorlige problemer inden for boligudviklingen; derfor går vi også med stor grundighed ind i arbejdet i boligudvalget. Men jeg mener ikke, at det foreliggende forslag vil hjælpe på den vanskelige boligsituation.

Ib Thyregod: Det forslag, som foreligger her fra socialistisk folkeparti, angår jo, som det allerede er blevet nævnt, to spørgsmål: for det første spørgsmålet om fri bytteret for lejere, et spørgsmål, der har været behandlet ved adskillige tidligere lejligheder, og for det andet et nyt problem, nemlig oprettelse af en central boligformidling i større byområder.

Vedrørende spørgsmålet om den frie bytteret kan jeg, som også andre ordførere har gjort det, henvise til bemærkningerne i betænkningen fra boligudvalget fra foråret, hvor man anfører følgende synspunkter: på den ene side er man enig i, at en bytteret eller en mulighed for bytning skaber en større bevægelighed på boligmarkedet, som kan være ønskelig, på den anden side mener man, at skabelse af en egentlig ret for lejerne vil være for vidtgående, det vil være et indgreb i ejerens dispositionsret og medføre indskrænkninger i de rettigheder, som tilkommer lejerne inden for de sociale boligselskaber. Og da der så yderligere føres forhandlinger mellem lejere og ejere, så må dette spørgsmål udskydes.

Ud over de synspunkter, som findes i folketingsudvalgets betænkning, vil jeg gerne nævne, at et forslag om fri bytteret på ingen måde skaber flere lejligheder. Det er kun en anden fordeling af lejlighederne, der kan